

Islámský pohled na sex

نظرة الإسلام للجنس باللغة الإنجليزية

Autor:

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشها

Překlad:

**EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)**

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Zuzana Amrani

www.islamland.com

Islámský pohled na sex

Autor:

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

Překlad:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Zuzana Amrani

© Copyright: www.islamland.com

Autor si vyhrazuje veškerá práva, s výjimkou šíření zdarma bez jakýchkoli doplnění, úprav či škrtnů.

Obsah

Úvod

Islámský pohled na sex

Islámské kroky k usměrňování sexuální touhy

Manželství v islámu

První krok: Výběr manželky

Druhý krok: Ženu si prohlédnout

Třetí krok: Manželská smlouva, věno a svatební hostina

Pravidla pro svatební noc

Společná zábava manželů

Různé typy her mezi manžely

Práva manželky vůči manželovi

Práva manžela vůči manželce

Rozvod v islámu

Chul'a v islámu

Důsledky sexuální svobody

Závěr

Úvod

Všechna chvála patří Alláhovi, pánu všech světů, necht' žehná Svému Prorokovi a ochrání ho, jeho rodinu a společníky před vším zlem.

Islám uznává, že lidskou sexuální touhu je třeba uspokojit. Naplňování této touhy považuje za chvályhodnou záležitost, pokud se tak děje v rámci vymezeném *šarí'ou*. Na uspokojování touhy není nic opovrženého a dokonce by se nemělo ani zanedbávat. Alláh (*) říká:

{Je okrášlena pro lidi láska vášnivá k ženám, k synům, k nahromaděným kintárům zlata a stříbra, k čistokrevným koním, ke stádům i k polím obděláným. To vše je však jen užívání života pozemského, zatímco u Boha je útočiště nejkrásnější.} (3:14)

Prorok (s) řekl:

„Bylo mi dáno, že mi jsou drahé ženy a parfém, a útěchu nacházím v konání modlitby.“ (An-Nasá'í)

Islám zakazuje tuto touhu zcela potlačovat, protože islám je náboženstvím v souladu s lidskou přirozeností a vhodným způsobem (podle zákona *šarí'i*) umožňuje naplňovat přirozené lidské potřeby. Abú Hurajra (x) řekl:

Alláhův posel (s) byl dotázán, co nejvíce přivádí lidi do ráje. Odpověděl: **„Bohobojnost a dobré způsoby.“** Poté byl dotázán, co nejvíce přivádí lidi do ohně. Řekl: **„Jazyk a pohlaví.“ (At-Tirmidhí)**

Tato publikace se věnuje islámskému způsobu uspokojování sexuální touhy a vysvětluje, jak ji lze povýšit z nízkého pudu na skutek uctívání, za který bude muslim odměněn. Podle Abú Dharra (x) někteří společníci řekli Prorokovi (s): „Posle Alláhův! Bohatí společníci dosáhli největších odměn... modlí se jako my, postí se jako my a dávají almužny ze svého jmění!“ Alláhův posel (s) řekl:

„Alláh vám nedal, z čeho byste mohli dávat almužnu? Vskutku každá *tasbíha*¹ je almužnou, každá *takbíra*² je almužnou, každá *tahmída*³ je almužnou a každá *tahlíla*⁴ je almužnou. Příkazování vhodného je almužnou, zakazování zavrženíhodného je almužnou a když se někdo z vás přiblíží ke své rodině, i to je almužnou.“ Společníci řekli: „Posle Alláhův, někdo z nás se s touhou přiblíží ke své manželce a získá za to odměnu?“ Alláhův posel (s) řekl: **„Není hříchem, když se člověk přiblíží k nedovolené ženě?“**

1 Tj. pronést „subhánalláh,“ což znamená „sláva Alláhovi.“

2 Tj. pronést „Alláhu akbar,“ což znamená „Alláh je největší.“

3 Tj. pronést „alhamdulilláh,“ což znamená „chvála Alláhovi.“

4 Tj. pronést „lá iláha illá Alláh,“ což znamená „není božstva kromě Alláha.“

Podobně když se přiblíží ke své manželce, bude odměněn.“ (Muslim)

Islám podporuje manželství jako jediný způsob, jak člověk smí uvolnit sexuální napětí. Prorok (s) řekl:

„Já se žením a kdokoliv se neřídí mou *sunnou*, není ze mne.“ (Irwá' al-Ghalíl)

Islám považuje manželství za naplnění vrozené potřeby v lidském životě. Ve společnosti se jím šíří láska, milosrdenství a altruismus a také je prostředkem zachování lidského rodu. Manželství také podporuje cudnost, čest a důstojnost a člověk, který se mu vyhýbá, se tak připravuje o tyto vlastnosti a hodnoty a dostává se do rozporu se svým přirozeným sklonem.

Podle islámu by mezi manželi mělo panovat soužití plné klidu, míru a náklonnosti. Alláh (*) říká:

{A patří k Jeho znamením, že vám z vás samých manželky stvořil, abyste u nich klid našli. A vložil mezi vás lásku a dobro – a věru jsou v tom znamení pro lidi přemýšlivé.} (30:21)

Manželé se vzájemně chrání před nepovoleným, a to je hlavním cílem manželství v islámu. Alláh (*) říká:

{Ony jsou pro vás oděvem a vy jste oděvem pro ně.} (2:187)

Někteří v tomto ohledu s islámem nesouhlasí a podporují sexuální vztahy mimo zákonný rámec daný *šari'ou*. Avšak islám kárá takové muslimy, kteří se chovají jako zvířata a uspokojují své sexuální touhy, jak se jim zlíbí. Když se muž dopustí pohlavního styku s nedovolenou ženou, je to velmi těžkým hříchem.

Prorok (s) řekl:

„Není závažnější hřích po *širku* [přidružování k Alláhovi] než smilstvo.“ (Ahmad)

Islám své následovníky učí a podporuje v cudnosti, čistotě a důstojnosti a snaží se kultivovat a zlepšovat muslimovo chování a způsoby. Abú Umáma (x) řekl:

Za Prorokem (s) přišel mladý muž a řekl: „Posle Alláhův, dovol mi smilnit!“ Lidé se kolem něho shlukli a říkali: „Mah... mah!“⁵ Prorok (s) řekl: **„Přived'te ho.“** On přišel k Prorokovi (s) a sedl si. Prorok (s) mu řekl: **„Líbilo by se ti to u tvojí matky?“** On řekl: „Ne, při Alláhu! Ať jsem tvým výkupným!“ Prorok (s) mu řekl: **„Stejně tak to lidé nenávidějí u svých matek.“** Prorok (s) se ho poté zeptal: **„Líbilo by se ti to u tvojí dcery?“** On řekl: „Ne, při Alláhu! Ať jsem tvým výkupným!“ On (s) mu řekl: **„Stejně tak to lidé nenávidějí u svých dcer.“** Poté mu řekl: **„Líbilo by se ti to u tvojí sestry?“** On řekl: „Ne, při Alláhu! Ať jsem tvým výkupným!“ On (s) mu řekl: **„Stejně tak to lidé nenávidějí u svých sester.“** Poté mu řekl: **„Líbilo by se ti to u tvých tet z otcovy strany?“** On řekl: „Ne, při Alláhu! Ať jsem

5 Citoslovce vyjadřující nelibost a opovržení.

tvým výkupným!“ On (s) řekl: „**Stejně tak to lidé nenávidějí u svých tet z otcovy strany.**“ Poté se ho zeptal: „**Líbilo by se ti to u tvých tet z matčiny strany?**“ On řekl: „Ne, při Alláhu! Ať jsem tvým výkupným!“ On (s) řekl: „**Stejně tak to lidé nenávidějí u svých tet z matčiny strany.**“ (Vypravěč hadítu řekl, že) Prorok (s) položil tomuto mladému muži ruku na hrud' a řekl: „**Alláhu, odpusť mu, očisti jeho srdce a ochraň ho před smilstvem.**“ Od té doby tento mladík ze všeho nejvíce nenáviděl smilstvo. (Ahmad)

Islám neschvaluje mnišství či odříkání si dovolených světských radostí. Anas bin Málík (x) řekl:

Tři muži přišli k Prorokovým (s) domům a tázali se na Prorokovo (s) uctívání. Když o něm byli zpraveni, zdálo se jim to málo a řekli: „My nejsme jako Prorok (s); Alláh mu odpustil jeho minulé i budoucí hříchy.“ Jeden z nich řekl: „Co se mne týče, budu se nepřetržitě modlit po celé noci.“ Druhý řekl: „Budu se nepřetržitě postit a půst nebudu přerušovat.“ Poslední řekl: „Nebudu se přibližovat k ženám.“ Poté přišel Prorok (s) a zeptal se: „**Vy jste ti, kdo řekli toto? Vskutku, při Alláhu, já jsem nejbohabojnější a nejzbožnější z vás, ale postím se a přerušuji půst, modlím se a odpočívám a žením se, tedy kdo se nedrží mé sunny, není ze mne.**“ (Bucháří)

Islám nedovoluje naplňovat sexuální touhu nekontrolovaným zvířecím způsobem. Muhammad Qutb řekl:

„V islámu žádný problém se sexem není. Islám obsahuje nařízení, v rámci kterých člověk může uspokojit své přirozené potřeby a která mu v tom nebrání. Islámská nařízení [v této oblasti] se podobají mostu přes potok: vodní tok nepřehrazuje, jen umožňuje přecházení oběma směry. Tímto způsobem lze zároveň dosáhnout i dalších cílů, kterých by jinak nebylo možno dosáhnout. Přesně toto je cílem islámu ohledně lidského pohlavního pudu. Islámská nařízení mu nezamezují a nepotlačují ho, ale usměrňují ho, protože toto jsou Alláhovy hranice a omezení. Alláh říká: {Toto jsou omezení Bohem daná, nepřekračujte je!} Tato omezení Alláh určil jako bezpečné hranice, ve kterých může člověk této energii dát průchod a přitom to přináší dobro jak jednotlivci, tak společnosti.

Společenské normy v [předislámském] období nevědomosti odrážely důležitost usměrňování a omezování všech přirozených lidských tuh vyjma sexuální touhy – toto byla jediná přirozená lidská touha, které nepodléhala omezením! Přitom nebylo dovoleno získávat majetek jakýmkoliv způsobem a odkudkoliv, to se považovalo za krádež, kterou zákon trestal. Podobně existovala nařízení ohledně bydlení a odívání a ani tyto oblasti nebyly ponechány na lidské libovůli.“⁶

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

6 *Manhádz at-tarbija al-islámija*, sv.2, s. 218-9.

Islámský pohled na sex

Islám uznává, že sexuální touhu je třeba uspokojit, avšak pouze v souladu se *šarí'ou*, tedy skrze manželství a žádným jiným způsobem. Alláh chválí ty, kdo se těmito zákony řídí:

{Šťastni jsou ti věřící, kteří v modlitbách svých jsou pokorní, kteří od planých řečí se odvracejí, kteří almužny rozdávají, kteří pohlaví svá ochraňují jen pro manželky své či otrokyně; a nebudou za to pokáráni.} (23:1-6)

Nejvyšší Alláh vyzývá muslimy, aby se ženili, protože to byla *sunna* (způsob) všech proroků a poslů, necht' je Alláh ochrání před vším zlým. Alláh (*) říká:

{A již před tebou jsme vyslali posly a dali jsme jim manželky i potomstvo.} (13:38)

Stejně tak Alláhův posel (s) pobízel muslimy, aby se ženili a měli děti. Ma'qil bin Jasár (x) řekl:

K Alláhovu poslu (s) přišel muž a řekl: „Posle Alláhův, budu si brát za manželku ženu urozeného původu, má společenské postavení a je bohatá, ale neplodná. Mám se s ní oženit? Alláhův posel (s) řekl:

„Ožeň se s příjemnou a plodnou ženou, protože se budu chlubit svým národem [jeho početností] před všemi národy [v den zmrtnýchvstání.]“ (Abú Dawúd)

Islám muslimům přikazuje, aby okamžitě pomohli tomu, kdo se chce oženit. Abú Hurajra (x) vyprávěl, že Alláhův posel (s) řekl:

„Pokud se na vás obrátí muž [jehož způsoby a víru shledáte dobrými], ožeňte ho, protože pokud ne, rozhostí se *fitna* a zlo.“ (Hákím)

Islám nabádá poručníky žen, aby záležitosti okolo manželství nekomplikovali. Alláhův posel (s) řekl:

„Znamením ženiny *baraky* [dobra, požehnání] je snadnost v jejím zasnoubení, věnu a porodu.“ (Hákím)

Islám muslimům přikazuje, aby se oženili a nebáli se chudoby. Alláh (*) říká:

{Umožňujte sňatek svobodným, žijícím mezi vámi, a rovněž bezúhonným z vašich otroků a otrokyň. A jsou-li potřební, Bůh je obohatí z laskavosti Své a Bůh je velkorysý, vševědoucí.} (24:32)

Prorok (s) řekl:

„Alláh zajistě pomůže třem lidem: bojovníkovi na Alláhově stezce, tomu, kdo se ožení, aby se ochránil a usiloval o počestnost, a otrokovi, který se snaží sám vykoupit.“
(Hákim)

Těm, kdo si nemohou z finančních důvodů dovolit oženit se, prikazuje islám cudnost a zdrženlivost.

Alláh (*) říká:

{A nechť ti, kdož nenalézají možnost sňatku, jsou zdrženliví, pokud je Bůh neobohatí z laskavosti Své.} (24:33)

Podle islámu by mladí lidé měli vstoupit do manželství co nejdříve. Prorok (s) nám také sdělil, co je třeba dělat k omezení touhy, pokud člověk nenalézá prostředky k uzavření sňatku. Řekl:

„Mladí, kdokoliv z vás si může dovolit [finančně a fyzicky] manželství, ať se ožení, protože to vsutku klopí zrak a udržuje v počestnosti; kdokoliv se nemůže oženit, ať se postí, protože to ho ochrání.“ (Bucháří)

Korán v příběhu Josefa (s) uvádí příklad pro mladé muslimy, jak přistupovat k sexuální touze a jak ji ovládat. Alláh (*) říká:

{A snažila se jej ta, v jejímž domě byl, svést a zavřela dveře všechny a řekla mu: „Pojď sem!“ I zvolal Josef: „Bůh mě chraň! On je mým Pánem a ušetřil mi překrásný pobyt. Vždyť hříšníci věru nebudou blažení!“ A byla by podlehla vášni své a i on byl by podlehl, kdyby byl neviděl důkaz od Pána svého. A takto jsme od něho odvrátili špatnost a smilstvo, neboť on patřil k Naším služebníkům upřímným.} (12:23-4)

I kdyby člověku hrozilo uvěznění a újma, i přesto by neměl podlehnout a dopustit se smilstva. Alláh (*) říká:

{Pravila: „Toto je ten, kvůli němuž jste mne hanily. Vskutku jsem jej sváděla, avšak on svodům odolal. Jestliže však nyní nesplní to, co poručím, bude věru uvězněn a stane se opovrženým.“ I zvolal Josef: „Pane můj, vězení je mi milejší než to, k čemu mne vyzývají. Jestliže ode mne neodvrátíš úklady jejich, zatoužím po nich a z nerozumných budu jedním.“} (12:32-33)

Islám zakazuje uspokojení sexuální touhy jakýmkoliv jiným než povoleným způsobem. Avšak pokud se člověk obává, že se dopustí smilstva, tak výhradně v tomto případě se může uchýlit k masturbaci a tím uvolnit sexuální napětí, což je v tomto případě menší zlo.

Islámské kroky k usměrňování sexuální touhy

Islám jako prevenci před pácháním nepovoleného zakazuje vše, co vede k sexuálnímu vzrušení, vyjma mezi manželi. Přináší následující opatření, která zabraňují vzniku sexuálního vzrušení:

- **Oddělení dětí při spaní.** Prorok (s) řekl:

„Přikážete dětem modlitbu ve věku sedmi let a bijte je [pokud se nemodlí] ve věku deseti let a oddělte je při spaní.“ (Abú Dawúd)

Tímto se zabrání všemu, co by je mohlo sexuálně vzrušit během spánku.

Islám přikazuje muslimkám nošení *hidžábu* a zakazuje jim zábavu ve společnosti mužů, kteří nejsou jejich *mahramy* (tj. muži, kteří jsou jejich blízcí příbuzní, se kterými kvůli příbuznosti nelze uzavřít sňatek), aby se tím ochránila jejich počestnost a neprobouzely se sexuální touhy. Alláh (*) říká:

{Proroku, řekni manželkám svým, dcerám svým i věřícím ženám, aby přitahovaly k sobě své závoje! A toto bude nejvhodnější k tomu, aby byly poznány a nebyly uráženy. A Bůh je odpouštějící, slitovný.} (33:59)

V islámu je starším ženám, které netouží po manželství a ani nejsou objektem mužské touhy, povoleno odložit svrchní oděv. Alláh (*) říká:

{A není hříchem pro starší ženy, které již nemají naději na sňatek, jestliže odloží své oděvy, aniž ovšem staví na odiv ozdoby své. Však zdrží-li se toho, bude to pro ně vhodnější. A Bůh je slyšící, vševědoucí.} (24:60)

• **Klopení zraku.** Muslimům a muslimkám je přikázáno klopit zrak a nedívat se na zakázané, protože hrozí, že po prvním pohledu by se člověk mohl vášnivě zahledět, poté si představovat a nakonec spáchat zakázané. Alláh (*) říká:

{Řekni věřícím, aby cudně klopili zrak a střežili svá pohlaví – a to je pro ně čistší, vždyť Bůh dobře je zpraven o všem, co konají. A řekni věřícím ženám, aby cudně klopily zrak a střežily svá pohlaví a nedávaly na odiv své ozdoby kromě těch, jež jsou viditelné. A necht' spustí závoje své na řadra svá. A necht' ukazují své ozdoby jedině svým manželům nebo otcům nebo tchánům nebo synům nebo synům svých manželů nebo bratřím nebo synům svých bratří či sester nebo jejich ženám anebo těm, jimž vládne}

jejich pravice, nebo služebníkům, kteří nemají chťice, anebo chlapcům, kteří nemají pojem o nahotě žen. A necht' nedupou nohama, aby lidé postřehli ozdoby, které skrývají. A konejte všichni pokání před Bohem, ó věřící, snad budete blažení!} (24:30-31)

Ibn al-Qajjim⁷ necht' je k němu Alláh milosrdný, řekl:

„Protože [smilstvo] pochází z toho, co člověk vidí, příkaz klopat zrak předchází příkazu střežit své pohlaví. Všechny přestupky pocházejí z toho, co člověk vidí, stejně tak jako oheň začíná malou jiskrou. Z nepovoleného pohledu se vyvine myšlenka, která vede k činu a nakonec ke hříchu samotnému. Proto bylo řečeno:

„Kdokoliv ochrání tyto čtyři, zachová si náboženství: svůj zrak, myšlenky, výroky a činy.“

Může se stát, že člověk náhodně pohlédne na něco nepovoleného, ale je zakázáno, aby se na to zadíval pozorněji, nebo se podíval podruhé.

Prorok (s) řekl Alímu (x):

„Alí, nedívej se znovu a znovu. Nebudeš kárán kvůli prvnímu pohledu, avšak na druhý pohled nemáš právo.“ (Abú Dawúd)

Aby podpořil muslimy v klopení zraku, Prorok (s) popsal odměnu, kterou muslim získá, když klopi zrak ze strachu z Alláha a s nadějí v Jeho odměnu. Řekl:

„Pohled se podobá Iblísovu otrávenému šípu. Kdokoliv ho zanechá ze strachu z Alláha a ve snaze potěšit Ho, získá odměnu; jeho víra [se posílí] a pocítí z ní radost ve svém srdci.“ (Hákim)

• **Žádání o dovolení vstoupit**, aby člověk nezahlédl něco nepovoleného. Alláh (*) říká:

{Vy, kteří věříte! Necht' žádají vás o dovolení vstoupit otroci vaši a ti, kdož nedosáhli ještě mužnosti, třikrát: před ranní modlitbou, a když odkládáte oděvy své okolo poledne, a po modlitbě večerní – a to jsou tři chvíle, kdy jste nazí. A není hříchem ani pro vás, ani pro ně mimo tyto doby, jestliže se vzájemně navštěvujete. A takto vám Bůh objasňuje znamení a Bůh vševědoucí je i moudrý.} (24:58)

Alláh (*) dále říká:

{A když děti vaše dosáhnou mužnosti, necht' žádají o dovolení vstoupit, tak jako to žádali ti, kdož byli před nimi. A takto vám Bůh objasňuje znamení Svá a Bůh je vševědoucí, moudrý.} (24:59)

7 Adž-džawáb al-káfí liman sa'ala an ad-dawá' aš-šáfí (Náležitá odpověď tomu, kdo žádá lék), s. 232.

• **Islám zakazuje mužům napodobovat ženy a ženám napodobovat muže.** Ibn Abbás (x) řekl: „Alláhův posel (s) proklel muže, kteří napodobují ženy, a ženy, které napodobují muže.“ (Bucharí)

• **Islám zakazuje dívat se na něco, co sexuálně vzrušuje,** např. na nemravné materiály. Podle Abdurrahmána bin Abí Sa'íd al-Chudrího (x) jeho otec řekl, že slyšel Proroka (s) říci:

„Muž by se neměl dívat na intimní partie jiného muže a žena by se neměla dívat na intimní partie jiné ženy. Dva muži by neměli ležet obnažení pod jednou přikrývkou a dvě ženy by neměly ležet obnažené pod jednou přikrývkou.“ (Muslim)

• **Neposlouchat nic, co sexuálně vzrušuje,** například hudbu. Hudba obvykle navádí k páchání zla a sexuálně vzrušuje. Učenci měli pravdu ve svém tvrzení o hudbě, když řekli: „Hudba vede ke smilstvu.“⁸

• **Prorok (s) zakázal sedět s mladíky (kterým ještě nerostou vousy) a upřeně se na ně dívat, obzvláště jsou-li přitažliví.** Dle Abú Hurajry (x) Prorok (s) řekl:

„Adamův syn se dopustí své dané míry smilstva. Oči se dopouštějí smilstva a jejich smilstvem je hledění na nepovolené. Uši se dopouštějí smilstva a jejich smilstvem je poslouchání nepovoleného. Jazyk se dopouští smilstva a jeho smilstvem je mluvení s cizími ženami. Ruka se dopouští smilstva a jejím smilstvem je dotýkání se nepovoleného. Nohy se dopouštějí smilstva a jejich smilstvem je chůze za nepovoleným. Srdce si přeje a touží; člověk může poté skutečně spáchat smilstvo, nebo se k němu přiblížit.“ (Muslim)

• **Prorok (s) zakázal mužům zůstat o samotě s cizí ženou,** protože mohou podlehnout satanskému našeptávání a dopustit se s ní smilstva. Prorok (s) řekl:

„At' nikdo z vás nezůstává sám s [cizí] ženou, protože třetí s nimi by byl satan.“ (Ibn Hibbán)

Neomezené vzájemné interakce mezi muži a ženami jsou v islámu zakázané, protože by jejich výsledkem mohly být nepovolené vztahy. Vše, co vede k zakázanému, je rovněž

8 Tento výrok pronesl Al-Fudajl bin 'Ijád, necht' je k němu Alláh milosrdný, a vyprávěli ho Ibn Abí ad-Dunjá a Al-Bajhaqí.

zakázáno.

Muhammad Qutb ve své knize „Člověk mezi materialismem a islámem“ napsal:

„Nevinné společné vzdělávání chlapců a dívek byl velký mýtus, který vzešel ze Západu. Když se Západ vydal směrem k sekularismu [a ztratil své ideály] a snažil se řešit sexuální napětí, sociologové a psychologové uváděli klady a výhody společného vzdělávání. Poté si Západ uvědomil pomýlenost těchto hodnot a postojů. Psychiatři a psychologové své názory ohledně společného vzdělávání odvolali a prohlásili, že pomalé tance, nevinné večírky a společné odpolední party a pikniky, i když probíhají pod dohledem rodičů, podněcují touhy. Když jsou tyto touhy potlačovány kvůli společenským okolnostem či ze studu, po klidu pociťovaném během těchto příležitostí to později vede ke vzniku duševní a nervové úzkosti. V takových případech se mládež uchýlí k jednomu ze dvou řešení: buď vyhledá místo, kde se těmto záležitostem může oddávat bez překážek, nebo setrvává v tomto úzkostném stavu, což vede k některým poruchám. Co je toto tedy za nevinnost a péči?“

• **Islám zakazuje ženě, aby svému manželovi popisovala jinou ženu**, protože by se mu potom sama mohla přestat líbit. Některé popisované vlastnosti jiné ženy, které jeho manželka nemá, by se mu mohly líbit a satan by ho dokonce mohl přimět k tomu, aby tuto druhou ženu vyhledal. Podle Abdulláha bin Mas'úda (x) Alláhův posel (s) řekl:

„Žena by neměla sedět s jinou ženou proto, aby ji popsala svému manželovi tak, jako by se na ni díval.“ (Abú Dawúd)

• **Ženy nesmějí odcházet z domu navoněné a zkrášlené**, protože by se na ně lidé kvůli tomu dívali, a to by mohlo vést k nepovolenému. Alláh (*) říká:

{Zdržujte se důstojně ve svých domech a nestavte na odiv ozdoby svoje podle způsobu dřívější doby nevědomosti!} (33:33)

Ženám je také zakázáno mluvit jemně a poddajně; toto je ochraňuje před slabými muži, kteří touží po smilstvu. Žena by měla mluvit s (cizími) muži pouze, pokud je to třeba, a v takových případech by neměla mluvit koketně. Totéž platí i pro muže.

Alláh (*) říká:

{Chcete-li být bohabojné, pak nebuďte příliš poddajné v řeči své, aby po vás nebažil ten, v jehož srdci je choroba, nýbrž mluvte slova vhodná!} (33:32)

Alláh (*) říká:

{Když žádáte manželky prorokovy o nějaký předmět, žádejte o to přes závěs, to bude čistší pro srdce vaše i srdce jejich.} (33:53)

Islám zakazuje nahotu a vystavování ženských ozdob. Alláh (*) říká:

{Synové Adamovi, soslali jsme vám již oděvy, které nahotu vaši příkrývají, i ozdoby, avšak oděv bohabojnosti je lepší. A toto je jedno ze znamení Božích – snad si to připomenou!} (7:26)

Podle Abú Hurajry (x) Alláhův posel (s) řekl:

„Jsou dva druhy lidí náležejících pekelnému ohni, které jsem ještě neviděl: lidé, kteří mají biče podobné dobytčím uším, kterými mrskají lidi. A ženy, které jsou oblečené a přitom neoblečené, chodí svůdně a neposlouchají Alláha. Jejich hlavy se podobají ochablému hrbu dvouhrbého velblouda. Nevstoupí do ráje a jeho vůně je cítit zdaleka.“ (Muslim)

Islám objasňuje, před kým žena může odhalit své zjevné ozdoby. Alláh (*) říká:

{A řekni věřícím ženám, aby cudně klopily zrak a střežily svá pohlaví a nedávaly na odiv své ozdoby kromě těch, jež jsou viditelné. A necht' spustí závoje své na řadra svá. A necht' ukazují své ozdoby jedině svým manželům nebo otcům nebo tchánům nebo synům nebo synům svých manželů nebo bratřím nebo synům svých bratří či sester anebo jejich ženám anebo těm, jimž vládne jejich pravice, nebo služebníkům, kteří nemají chtíče, anebo chlapcům, kteří nemají pojem o nahotě žen. A necht' nedupou nohama, aby lidé postřehli ozdoby, které skrývají. A konejte všichni pokání před Bohem, ó věřící, snad budete blažení!} (24:31)

• **Žena nesmí cestovat sama bez *mahrama*** (mužského poručníka), tedy manžela, otce, bratra či blízkého příbuzného, který se s ní nesmí oženit. Alláhův posel (s) řekl:

„Muž nesmí sedět v ústraní s [cizí] ženou a ona nesmí cestovat bez *mahrama*.“ Jeden muž se poté Proroka (s) zeptal: „Posle Alláhův, přihlásil jsem se na takovou a takovou vojenskou výpravu a moje manželka odjela vykonat pout'!“ Prorok (s) řekl: **„Jed' vykonat pout' se svou manželkou.“** (Bucháří)

Cílem tohoto ustanovení je zachovat a chránit počestnost ženy, protože cestování většinou není snadné a klade na cestujícího mnoho nároků. Žena je v tomto ohledu slabá kvůli menstruaci, těhotenství a kojení. Ženu je navíc snadnější podvést než muže, protože na ni může mít vliv její okolí. Při cestování tedy potřebuje někoho, kdo ji ochraňuje před těmi, kdo by jí chtěli jakkoliv ublížit či ji připravit o peníze. Také potřebuje někoho, kdo se postará o její potřeby a zajistí jí maximální pohodlí. Povinností *mahrama* je toto vše zajistit, aby se žena nemusela spoléhat na cizí lidi.

• **Prorok (s) přikázal muslimům přiblížit se k jejich manželkám, pokud uvidí ženu,**

která v nich vzbudí sexuální touhu, aby se této touhy zbavili povoleným způsobem. Takto se ochrání před zlem a zbaví se satanova našeptávání. Alláhův posel (s) řekl:

„Žena přichází ve formě podobné satanovi a odchází ve formě podobné satanovi.“
(Muslim)

• **Islám přikazuje oběma manželům, aby vzájemně uspokojovali svou sexuální touhu**, když kterýkoli z nich chce. Žena nesmí odmítnout svého manžela, když chce uspokojit svou sexuální touhu, protože jinak by mohl spáchat zlo. Mohl by hledat jiné způsoby uspokojení, nebo by žil v napětí a obojí je nezdravé. Prorok (s) řekl:

„Pokud manžel vyzve svou manželku, aby s ním spala, a ona odmítne, on tu noc bude spát a zlobit se na ni a andělé ji budou proklínat až do rána.“ (Abú Dawúd)

Manžel musí také uspokojovat touhy své manželky, aby ji tím ochránil před zlem. Imám Ibn Hazm, nechť je k němu Alláh milosrdný, řekl:

„Manželovou povinností je mít styk se svou manželkou, když se očistí, pokud toho je schopen; jinak je hříšníkem. Důkaz je v těchto Alláhových (*) slovech:

{A když se očistí, přicházejte k nim tak, jak Bůh vám to přikázal.}“ (2:222)

Je to tak závažná záležitost, že pokud manžel neuspokojuje manželčinu touhu, může se v této věci případně obrátit na *šariatský* soud, aby dosáhla naplnění svých práv. Takto je společnost chráněna před šířením zla.

Těm, kdo by chtěli ve společnosti rozšiřovat zlo, Alláh hrozí přísným trestem:

{Těm, kdož si přejí, aby se rozšířila nestoudnost mezi věřícími, těm dostane se trestu bolestného na tomto i na onom světě; a Bůh dobře zná, zatímco vy neznáte.}
(24:19)

Pokud takovýto trest náleží těm, kdo si přejí, aby se nepovolené vztahy staly ve společnosti viditelnými, jaký bude potom trest těch, kdo se takovému chování oddávají a pomáhají ho šířit?

Manželství v islámu

Sajjid Sábiq, necht' je k němu Alláh milosrdný, ve své knize Fiqh as-sunna⁹ napsal:

„Islám ustanovil, že sexuální touze se může dát průchod pouze v manželství, protože nejvyšší Alláh nechtěl člověka postavit na roveň s ostatními tvory, aby člověk naplňoval svou touhu bez pochopení, či aby jeho vztah s ženským protějškem byl neuspořádaný a neusměrněný.

Islám zavedl systém, který ochraňuje lidskou čest a důstojnost. Vztah mezi mužem a ženou vzniká pouze poté, co obě strany vyjádřily svůj souhlas, a manželství potvrzují další lidé a dosvědčují, že manželé náležejí jeden k druhému. Tímto způsobem je vztah postaven na správném, vhodném a bezpečném základě, potomstvo bude chráněno před sejitím na scestí a žena je také chráněna před vším zlem. Islám upevňuje rodinné jádro, které vytváří mateřská péče a udržuje otcovská láska... pak děti vyrůstají v příznivém prostředí. Toto je islámský systém, který zastihuje všechny ostatní.“

Nyní budou v krátkosti popsány kroky, které předcházejí uzavření manželství.

První krok: Výběr manželky

V islámu probíhá výběr manželky specifickým způsobem, protože účelem manželství v islámu není jen uspokojení sexuální touhy, ale manželství je prvním krokem k vytvoření rodiny. Z tohoto důvodu by si muslim měl vybrat manželku, se kterou lze vybudovat rodinné vztahy. Je tomu tak pouze tehdy, když se ožení se zbožnou a bohabojnou ženou, která dodržuje své povinnosti a nezanedbává ani další oblasti, jako je třeba zkrášlování se pro manžela. Alláh (*) říká:

{Umožňujte sňatek svobodným, žijícím mezi vámi, a rovněž bezúhonným z vašich otroků a otrokyň. A jsou-li potřební, Bůh je obohatí z laskavosti Své a Bůh je velkorysý, vševědoucí.} (24:32)

Prorok (s) vysvětlil, proč se muži žení. Jak bylo již uvedeno výše, nejdůležitějším faktorem ze všech by měla být zbožnost a víra. Prorok (s) řekl:

„Se ženou se uzavírá sňatek ze čtyř důvodů: pro její majetek, původ, krásu a víru. Žeňte se na základě víry, ať se vám zapráší ruce!“ (Bucháří)

9 Sv. 2, s. 7.

Islám muže vede k tomu, aby se stali manželi, kteří odpovídají Prorokovu (s) popisu. Prorok (s) řekl:

„Věřící s nejúplnější a nejsilnější vírou jsou ti s dobrým charakterem a způsoby a nejlepší z vás je ten, kdo je nejlepší ke své rodině.“ (Tirmidhí)

Islám se také snaží vést ženy, aby se staly manželkami podle Prorokova (s) popisu. Když byl Prorok (s) dotázán, které ženy jsou nejlepší, odpověděl:

„Taková, která se [manželovi] líbí, když se na ni podívá, vyhoví mu, když ji o něco požádá, uposlechně ho¹⁰, když ji vyzve [k uspokojení sexuální touhy] a pomáhá mu.“ (Nasá'í)

Islám se snaží připravit rodinu k tomu, aby se stala platným prvkem ve společnosti. Prorok (s) řekl:

„Nechť je Alláh milosrdný k muži, který se modlil noční modlitbu a vzbudil svou ženu a pokud odmítala, stříkl jí na obličej trochu vody. Nechť je Alláh milosrdný k ženě, která se modlila noční modlitbu, vzbudila svého manžela a pokud odmítal, stříkla mu na obličej trochu vody.“ (Ibn Chuzajma)

Druhý krok: Ženu si prohlédnout

Islámským cílem jsou trvalé manželské svazky. Člověk by si měl hledat přitažlivý protějšek s dobrým charakterem a způsoby, aby oběma na svazku záleželo. Islám tedy povoluje, aby se muž se ženou vzájemně prohlédli.

Zde je třeba mít na vědomí následující body:

- Muž nesmí být se ženou o samotě v nerušeném soukromí. Prorok (s) řekl: **„Kdo věří v Alláha a poslední den, ať není o samotě s [cizí] ženou, pokud není v doprovodu svého mahrama [mužského poručníka]. Jinak s nimi jako třetí bude satan.“** (Ahmad)

- Dívá se na to, co je na ženě obvykle viditelné, tedy obličej, ruce, chodidla atd.
- Měl by mít skutečný zájem se se ženou zasnoubit.
- Neměl by s nikým mluvit o nedostacích té ženy.

Za Prorokem (s) přišel muž a sdělil mu, že se zasnoubil se ženou z Ansárů. Prorok (s)

¹⁰ Manželka má uposlechnout manžela, pokud po ní nechce nic zakázaného.

mu řekl: „**Podíval ses na ni?**“ On odpověděl: „Ne.“ Na to mu Prorok (s) řekl: „**Jdi a podívej se na ni, protože ta ansárská [žena] má něco s očima.**“ (Muslim)

Prorok (s) uvedl důvody, proč je v tomto ohledu dobré ženu vidět. Anas (x) vyprávěl, že se Al-Mughíra ibn Šu'ba (x) zasnoubil a Prorok (s) mu řekl:

„Jdi se na ni podívat, protože vás to sblíží.“ (Ibn Mádža)

Islámská společnost je chráněna před společenskými problémy. Mezi manželi by měla panovat láska a náklonnost a pokud je tato láska čistá a povolená, islám ji podporuje. Za Prorokem (s) přišel jeden muž a otázal se ho:

„Posle Alláhův, mám ve své péči osiřelou dívku a ucházejí se o ni dva muži. Jeden je bohatý a druhý je chudý. Nám se líbí ten bohatý a jí se líbí ten chudý... [Za kterého ji máme provdat?] Alláhův posel (s) řekl: „**Pro lidi, kteří se navzájem milují, není nic lepšího než manželství.**“ (Hákim)

Islám nabádá, aby lidé zprostředkovávali manželství mezi zbožným mužem a zbožnou ženou, kteří se navzájem milují.

Ibn Abbás (x) vyprávěl, že manžel Baríry, necht' je s ní Alláh spokojen, otrok jménem Mughíth, za ní chodíval a plakal, až mu z vousů kapaly slzy. Prorok (s) řekl Abbásovi:

„**Neudivuje tě, jak Mughíth miluje Baríru a jak ona ho nemá ráda?**“ Poté jí řekl: „**Proč se k němu nevrátíš?**“ Ona se ho zeptala: „Přikazuješ mi to?“ On (s) řekl: „**Jen se za něho přimlouvám.**“ Ona řekla: „Nepotřebuji ho.“ (Buchárí)

Islám také podporuje mužské poručníky v tom, aby za ženy v jejich péči s jejich souhlasem oslovovali vhodné zbožné muže, protože poručník se snaží pro ty, jejichž je opatrovníkem, získat to nejlepší. Alláh (*) říká:

{Když dospěl k napajedlu v zemi Madjan, našel u něho skupinu lidí stáda napájějící a našel vedle nich dvě ženy, jež držely se stranou; i zeptal se jich: „Co je s vámi?“ Odpověděly: „Nemůžeme napojit, dokud neodejdou tihle pastýři, a otec náš je stařec věku vysokého. I napojil Mojžíš pro ně stádo jejich, potom se uchýlil do stínu a pravil: „Pane můj, jsem potřebný toho dobrodiní, které mi sešleš.“ A přišla k němu jedna z těch žen, kráčeje stydlivě, a řekla: „Otec můj tě zve, aby mzdou tě odměnil za to, žeš pro nás napojil stádo. Když Mojžíš k němu přišel a vyprávěl mu příběh svůj, řekl tento: „Neboj se, vždyť ses zachránil před lidem nespravedlivým.“ Jedna z žen řekla: „Otče můj, najmi jej jako pastýře, neboť nemůžeš najmout lepšího než tohoto muže silného a spolehlivého.“ A pravil: „Přeji si, aby ses oženil s jednou z těchto dvou dcer mých s tím, že budeš u mne sloužit za mzdu po osm let. A chceš-li dokončit deset let, záleží jen na tobě. Nechci ti to nikterak ztížit a shledáš – bude-li Bůh chtít – že jsem z bezúhonných.“ I řekl Mojžíš: „Dohodnuto je mezi mnou a tebou. A ať se rozhodnu pro kteroukoliv z těchto dvou lhůt, necht' na mne není činěn žádný nátlak. A Bůh je ručitelem toho, co říkáme.“} (28:23-28)

Podle Sálima ibn Abdulláha (x) Abdulláh ibn Umar (x) vyprávět, že Umar ibn al-Chattáb (x) řekl:

„Když [moje dcera] Hafsa bint Umar přišla o svého manžela Chunajse ibn Hudhajfu as-Sahmího¹¹, setkal jsem se s Uthmánem ibn Affánem (x) a navrhl jsem mu, aby se oženil s Hafsou, těmito slovy: ‚Pokud chceš, dám ti za ženu Hafsu bint Umar.‘ On na to řekl: ‚Budu o tom přemýšlet.‘ Několik dní jsem čekal a pak mi řekl: ‚Jsem názoru, že bych se nyní neměl ženit.‘ Poté jsem se setkal s Abú Bakrem (x) a řekl mu: ‚Pokud chceš, dám ti za ženu Hafsu bint Umar.‘ On zůstal zticha a nedal mi žádnou odpověď a já jsem na něho byl naštvanější, než jsem byl na Uthmána (x). O několik dní později o její ruku požádal Alláhův posel (s) a já jsem ji za něho provdal. Později mě potkal Abú Bakr (x) a řekl: ‚Asi ses na mně zlobil, když jsi mi nabídl Hafsu a já jsem ti neodpověděl.‘ Já jsem řekl: ‚Ano.‘ Abú Bakr (x) řekl: ‚Nic mi nebránilo tvoji nabídku přijmout vyjma toho, že Alláhův posel (s) se zmínil o záležitosti Hafsy a já jsem nechtěl vyzradit tajemství Alláhova posla (s). Ale kdyby se jí býval vzdal, určitě bych si ji vzal já.‘“ (Buchárí)

Třetí krok: Manželská smlouva, věno a svatební hostina

Základní podmínky pro manželství jsou následující:

1. Obě strany manželství přijímají a souhlasí s ním. Prorok (s) řekl:

„Vdova a rozvedená může být provdána, pouze pokud souhlasí, a panna nesmí být provdána, dokud se nezíská její povolení.“ Společníci (x) řekli: „Posle Alláhův (s), jak se získá její povolení?“ On řekl: **„Když mlčí.“** (Buchárí)

Pokud byla žena ke sňatku přinucena, má právo žádat zrušení manželství. Chansá' bint Chidám al-Ansáríja řekla Prorokovi (s), že ji otec přinutil provdat se za někoho, koho neměla ráda, a Prorok (s) tedy manželství zrušil.“ (Buchárí)

Cílem těchto opatření je zabránit rozpadu rodiny a neumožnit šíření zla (tj. nevěry) ve společnosti, k němuž může dojít, když se manželé nemají rádi.

2. Poručník je podmínkou pro platnost manželství. Prorok (s) řekl:

„Žádné manželství není platné bez poručníka a dvou důvěryhodných svědků [kteří manželství dosvědčí]. Pokud je manželství uzavřeno bez nich [tj. poručníka či svědků], je to nepravé manželství a pokud se spolu hádají, pak vládce je poručníkem [ženy], která

11 Jeden ze společníků Alláhova posla (s), který bojoval v bitvě u Badru a zemřel v Medíně.

nemá poručníka.“ (Ibn Hibbán)

Toto opatření má za cíl zabránit zpřetrhání příbuzenských vztahů. Poručník je obvykle zkušenější a snaží se dělat to nejlepší pro ty v jeho péči, v tomto případě výběrem vhodného muže, se kterým bude žena šťastná.

V případě, že žena nemá žádného mužského poručníka, nebo jí její rodina brání ve sňatku s vhodným člověkem, jejím poručníkem se stává vládce. Prorok (s) řekl: „**Vládce je poručníkem [ženy], která nemá poručníka.**“

Ibn Abbás (x) následující verš vykládal takto:

{Vy, kteří věříte! Není vám dovoleno získávat ženy jako dědictví proti vůli jejich; neutiskujte je jen proto, abyste si mohli odnést část toho, co jste jim dříve darovali, leda že by se dopustily zjevné hanebnosti. A zacházejte s nimi podle zvyklostí uznaných! Jestliže k nim cítíte odpor, je možné, že cítíte odpor k něčemu, do čeho Bůh vložil velké dobro.} (4:19)

V období nevědomosti když muž zemřel, jeho mužští příbuzní byli dědici jeho manželky. Kdokoliv z nich se s ní chtěl oženit, oženil se s ní, nebo jí nedovolili se vdát. Proto Alláh zjevil tento verš.

3. Když obě strany souhlasí, manžel má povinnost dát své manželce náležité věno. Alláh (*) říká:

{A dávejte ženám obvěnění jako dar; jestliže vám z laskavosti dají něco z toho, tedy toho užijte ve zdraví a spokojenosti.} (4:4)

Věno (*mahr*) by mělo být v rozumné výši. Prorok (s) řekl:

„Znamení ženiny *baraky* [tj. dobra, požehnání] je snadnost v jejím zasnoubení, věnu a porodu.“ (Hákim)

Umar ibn al-Chattáb (x), druhý chalífa, řekl:

„Neurčujte vysoké věno. Kdyby to bylo chvályhodné či projevem zbožnosti, býval by to tak dělal Alláhův posel (s). Žádné své manželce nedal, ani pro své dcery nevzal, více než dvanáct *uqíja*¹².“ (Tirmídhí, Abú Dawúd a Ibn Mádža)

Pokud jsou součástí smlouvy nějaké podmínky, musí být dodrženy a manžel nebo manželka se jimi musí řídit. Prorok (s) řekl:

„Nejoprávněnější podmínky, které se musí dodržovat, jsou ty, které se týkají manželství.“ (Bucharí)

12 Jedna *uqíja* odpovídá 40 stříbrným dirhamům. Tedy 12 *uqíja* znamená 480 stříbrných dirhamů.

Muslim musí pozvat rodinu a přátele na svatební hostinu, aby se šířila radost. Jejím účelem je veřejně ohlásit uzavření manželství.

Anas ibn Málík (x) řekl, že Abdurrahmán ibn Auf (x) přišel z Mekky do Medíny a Prorok (s) uzavřel bratrské pouto mezi ním a Sa'dem ibn Ar-Rabí' Al-Ansárim. Al-Ansári měl dvě manželky a nabídl Abdurrahmánovi polovinu – z jeho manželky i majetku. Abdurrahmán odpověděl: „Nechť ti Alláh požehná ve tvých manželkách a majetku. Ukaž mi prosím, kde je trh.“ Abdurrahmán šel tedy na trh a vydělal [obchodováním] nějaký sušený jogurt a trochu másla. O několik dní později Prorok (s) viděl Abdurrahmána se žlutými skvrnami na oblečení a zeptal se ho: „**Co to je, Abdurrahmáne?**“ On odpověděl: „Oženil jsem se se ženou z Ansárů.“ Prorok (s) se ho zeptal: „**Jaké jsi jí dal věno?**“ On odpověděl: „Váhu datlové pecky zlata.“ Prorok (s) řekl: „**Uspořádej svatební hostinu (walíma) byť i s jedinou ovčí.**“ (Buchárí)

Při svatební hostině by se nemělo přehánět a plýtvat. Alláh (*) říká:

{Vždyť marnotratní jsou bratři satanovi a satan byl vůči Pánu svému nevděčný.}
(17:27)

Pozvaní hosté by se hostiny měli zúčastnit, pokud pro neúčast nemají nějaký pádný důvod. Prorok (s) řekl:

„Kdokoliv je pozván na svatební hostinu, měl by přijít.“ (Buchárí)

Hosté by se na hostině měli modlit za své hostitele jako v následujícím Prorokově (s) výroku:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ

„Alláhu, odpusť jim, smiluj se nad nimi a požehnej jim v tom, co jsi jim uštědřil.“
(Ibn Hibbán)

Hosté by se také měli za novomanžele modlit těmito slovy:

بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ

„Nechť vám oběma Alláh požehná a shromáždí vás v dobru.“ (Hákim)

Ženy při této příležitosti mohou hrát na bubínek a zpívat nevinné písně (které sexuálně nevzrušují), a tím veřejně ohlašovat uzavření tohoto manželství.

Prorok (s) řekl Á'íše (x), která připravovala jednu ženu jako nevěstu ansárského muže:

„Á'íšo! Nebavila ses [během svatebního obřadu], jak se Ansárové rádi baví?“
(Buchárí)

Pravidla pro svatební noc

Když se ženich s nevěstou poprvé sejdou, ženichovi se doporučuje chovat se příjemně a s nevěstou lícově mluvit, aby se tím navázal dobrý vztah a rozptýlila rozpačitost a nervozita.

Asmá' bint Jazíd ibn As-Sakan, necht' je s ní Alláh spokojen, řekla: „Připravovala jsem Á'íšu pro Alláhova posla (s) a poté ho zavolala; on (s) přišel a sedl si vedle ní. Byl mu přinesen džbán mléka, napil se z něho a podal ho Á'íše. Ona sklopila hlavu a byla v rozpacích.“ Asmá pokračovala: „Vyčetla jsem jí to a řekla jí: ‚Vezmi si to z Prorokovy (s) ruky!‘ Ona si to vzala a napila se. Prorok (s) jí potom řekl: **„Dej to své společnosti.“** Já jsem řekla: ‚Posle Alláhu, vezmi si to ty, napij se a poté mi to podej svou rukou.‘ On si to vzal, napil se a poté mi to podal. Posadila jsem se a nádobu jsem otočila tak, abych pila ze stejného místa jako Prorok (s). Poté řekl: **„Dej to jim.“** [Tj. ostatním přítomným ženám.] Ony řekly: ‚Nemáme na to chuť!‘ Prorok (s) řekl: **„Neshromažďujte se mezi hladem a lžemi!“** (Ibn Mádža)

Skutkem podle *sunny* také je, že ženich položí nevěstě ruku nad čelo a prosí Alláha jako v tomto výroku:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جُبِلَتْ عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جُبِلَتْ عَلَيْهِ

„Alláhu, žádám Tě o to nejlepší v této ženě a o její nejlepší vlastnosti. Alláhu, utíkám se k Tobě, abys mne ochránil před vším zlem této ženy a jejími špatnými vlastnostmi.“ (Bucháří)

Společná zábava manželů

Islám považuje sexuální touhu za přirozený pud, který by měl být uspokojován vhodným způsobem v souladu s danými pravidly. Cílem manželství je, aby v sobě manželé navzájem nacházeli útěchu a poskytovali si duchovní zázemí.

Alláh (*) říká:

{A patří k Jeho znamením, že vám z vás samých manželky stvořil, abyste u nich klid našli. A vložil mezi vás lásku a dobro – a věru jsou v tom znamení pro lidi přemýšlivé.} (30:21)

V islámu je manželství velice významné. Džábir ibn Abdulláh (x) řekl: „Můj otec zemřel, zanechal po sobě sedm nebo devět dcer a já jsem se oženil se ženou středního věku. Alláhův posel (s) řekl:

„Džábire, právě ses oženil?“ Já jsem odpověděl: „Ano.“ On řekl: **„S pannou nebo se starší ženou?“** Odpověděl jsem: „Se starší ženou.“ On řekl: **„Proč ne s pannou, aby sis s ní mohl hrát a ona s tebou, a mohl jsi ji bavit a ona tebe.“** Já jsem řekl: „Abdulláh [můj otec] zemřel a zanechal dcery a já jsem se nechtěl oženit s dívkou, jako jsou ony, oženil jsem se tedy se starší ženou, aby se o ně mohla starat.“ Na to on řekl: **„Ať ti Alláh požehná.“** (Bucháří)

Společná zábava manželů je důležitá, protože posiluje vzájemnou lásku, péči a zájem manželů. Alláhův posel (s) řekl:

„Všechno mimo vzpomínání Alláha je zábava a hra [tj. zbytečná marnost], vyjma čtyř: když se muž věnuje zábavným činnostem s manželkou, cvičí svého koně, trénuje střelbu a učí se plavat.“ (Sahíh adž-Džámi' as-Saghír)

Oba manželé by pro druhého měli být upravení, čistí, navonění a hezky oblečení, protože to přispívá ke vzájemné náklonnosti. Prorok (s) řekl:

„Alláh je krásný a miluje krásu.“ (Muslim)

Náfi', necht' je k němu Alláh milosrdný, řekl, že Abdulláh ibn Umar (x) se voněl *udem* smíchaným s kafrem a říkal: „Takto se voněl Prorok (s).“ (Muslim)

Á'iša (x) řekla: „Prorokovi (s) jsem nanášela nejlepší parfémy, které přinesl. Viděla jsem jejich lesk na jeho hlavě a vousech.“ (Bucháří)

Ibn Abbás (x) řekl: „Zkrášluji se pro svou manželku, stejně jako se ona zkrášluje pro mě. Nežádám od ní všechna svá práva, protože pak bych jí i já musel dávat všechna její

práva, neboť Alláh (*) říká:

{A ony mají pro sebe stejné právo jako oni podle zvyklosti.}“ (2:228)

Různé typy her mezi manžely

- V posteli

Oba manželé se před sebou mohou zcela vysvléci a mohou se na sebe vzájemně dívat. Bahz ibn Hakím vyprávěl, že jeho otec řekl, že jeho děd (x) řekl:

„Posle Alláhův, do jaké míry máme zakrývat své intimní partie?“ Alláhův posel (s) řekl: **„Intimní partie zakrývejte úplně, vyjma před manželkou nebo otrokyní.“** Poté se Proroka (s) zeptal: „Co když jsou lidé shromážděni na jednom místě?“ On řekl: **„Pokud můžete zabránit tomu, aby se na ně kdokoli podíval, pak to udělejte.“** Já jsem se poté zeptal: „Posle Alláhův, a když je někdo z nás sám?“ On řekl: **„Člověk by se měl stydět před Alláhem víc než před lidmi.“** (Abú Dawúd)

Manželé se mohou ze vzájemné blízkosti těšit, jak chtějí, pokud se manžel k manželce přibližuje vhodným způsobem (tj. vagínou).

Ibn Abbás (x) řekl, že Umar ibn Al-Chattáb (x) přišel za Prorokem (s) a řekl: „Posle Alláhův, jsem zničen!“ Alláhův posel (s) řekl: **„Co tě zničilo?“** On řekl: „Včera v noci jsem se přiblížil ke své manželce jiným způsobem.¹³“ Alláhův posel (s) mu nic neřekl a Alláh (*) zjevil:

{Ženy vaše jsou pro vás polem; vcházejte tedy na pole své, odkud chcete.} (2:223)

Prorok (s) řekl:

„Přibližujte se ke svým manželkám jakýmkoliv způsobem, pokud je to přes vagínu a ona nemá menstruaci.“ (At-Tirmídhí)

Tento výrok neznamená, že by se manžel měl své manželce vyhýbat a během její menstruace s ní nejíst či nepít. Á'íša (x) řekla:

„Když jsem měla menstruaci, pila jsem ze šálku a Prorok (s) pil ze stejného místa jako já a okusovala jsem maso z kosti a Prorok (s) jedl ze stejného místa [jako jsem jedla já].“

Muž se ze své manželky může těšit i během její menstruace, avšak nesmí s ní mít pohlavní styk. Anas ibn Málík (x) řekl: „Když měla židovka menstruaci, [židé] s ní nejedli,

¹³ Tj. přiblížil se k manželce zezadu, ale do vagíny.

ani nepili a když byli v domě, tak se k ní nepřibližovali.“ Společníci (x) se na to ptali Proroka (s) a Alláh (*) zjevil:

{Ženy vaše jsou pro vás polem; vcházejte tedy na pole své, odkud chcete, však učiňte předtím něco pro duše své a bojte se Boha a vězte, že se s Ním setkáte! Oznam tuto zvěst radostnou věřícím!} (2:223)

Prorok (s) řekl:

„Potěšte se se svými manželkami, avšak bez pohlavního styku.“ (Muslim)

Když to slyšeli židé, řekli: „Tento muž se od nás chce lišit ve všem!“

Usajd ibn Hudajr a Abbád ibn Bišr zpravili Proroka (s) o tom, co říkali židé, a řekli: „Nemáme mít styk s manželkami, když menstruuji?“ (Když to slyšel,) Prorok (s) se rozzlobil a oba společníci odešli. Někdo přinesl Prorokovi (s) jako dar mléko a on je zavolal zpátky, aby si nemysleli, že se na ně zlobí. (Muslim a Abú Dawúd)

Podle Džábira (x) židé říkali: „Když se muž ke své manželce přiblíží zezadu (avšak do vagíny), narozené dítě bude šilhat.“ Proto Alláh (*) zjevil následující verš:

{Ženy vaše jsou pro vás polem; vcházejte tedy na pole své, odkud chcete.} (2:223)

Džábir (x) poté řekl: „Když muž chce, může se ke své manželce přiblížit jakkoliv, pokud je to do vagíny.“ (Muslim)

Když se manžel přibližuje ke své manželce, postupem podle *sunny* je, že zmíní Alláhovo jméno a pronese prosebnou modlitbu podle následujícího výroku:

„Když se někdo chce přiblížit ke své manželce a řekne:

بِسْمِ اللَّهِ الَّهِمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا

„Začínám s Alláhovým jménem... Alláhu, odvrát' satana od nás i od toho, co nám dáváš.“

Pokud je Alláhovou vůlí, že se narodí dítě, satan mu nikdy neublíží.“ (Buchárí)

Muž by se měl také věnovat předešlé, manželku líbat a dotýkat se jí, aby se sexuálně vzrušila. Muž musí čekat, dokud manželka není uspokojená. Podle Anase (x) Alláhu posel (s) řekl:

„Když má manžel pohlavní styk s manželkou, musí k ní být čestný. Když se sexuálně uspokojí před ní, poté by měl počkat na ni, dokud se neuspokojí.“ (Abú Ja'lá)

Podle Umara ibn Abdul-Azíze Prorok (s) řekl:

„Nemějte styk se svou manželkou hned. Počkejte, až bude stejně sexuálně vzrušená jako vy.“ Jeden muž se zeptal: „Posle Alláhův, co mám dělat [abych to dokázal]?“ On (s) odpověděl: **„Líbej ji, dotýkej se jí a snaž se ji vzrušit. Když si všimneš, že je [sexuálně] připravena tak jako ty, pak se oddej styku.“** (Al-Mughní)

Pokud manžel chce mít další styk, skutkem podle *sunny* je provést úplnou nebo částečnou očistu, podobně jako před modlitbou. Prorok (s) řekl:

„Když má muž styk se svou manželkou a poté se k ní chce znovu přiblížit, ať provede očistu.“ (Muslim)

Tento způsob je čistší a hygieničtější a člověku umožňuje mít silnější touhu a vyšší potenci.

- Při mytí

Hra s manželkou se neomezuje jen na postel. Zábava s manželkou může probíhat kdykoliv, pokud je zajištěno a zachováno soukromí.

Á'isha (x) řekla:

„Alláhův posel (s) a já jsme se myli ze stejné nádoby s vodou. On (s) pospíchal, aby si nabral vodu a já jsem mu říkala: „Nech trochu pro mně! Nech trochu pro mně!““ (Muslim)

- Doma

Á'isha (x) byla dotázána:

„Co dělal Alláhův posel (s) po příchodu domů?“ Ona řekla: „Použil *siwák*, asi k vyčistění úst, aby políbil a objal svou rodinu.“

Á'isha (x) řekla:

„Alláhův posel (s) políbil některou ze svých manželek a šel se modlit do mešity a nevykonával očistu.“ (Ahmad)

- Mimo domov

Jak již bylo uvedeno, zábava s manželkou může probíhat kdykoliv a kdekoliv, pokud je zajištěno naprosté soukromí. Zábavu mezi manželi nesmí vidět nikdo na veřejnosti.

Á'isha (x) řekla:

„Když jsem byla mladá, předtím, než jsem přibrala, jsme s Alláhovým poslem (s) cestovali. Požádal své společníky (x), aby jeli napřed, a vyzval mě k závodu v běhu. V tom závodu jsem ho porazila. Od té doby po mně Alláhův posel (s) nechtěl, abych s ním závodila. Později, poté, co jsem přibrala a zapomněla jsem, že jsem ho při závodění porazila, během našeho společného cestování požádal své společníky, aby jeli napřed. Pak mě vyzval, abych s ním závodila. Řekla jsem: ‚Posle Alláhův, jak bych s tebou mohla závodit, když jsem přibrala?‘ On (s) řekl: **‚To zvládneš.‘** Závodili jsme a on mě porazil. Řekl: **‚Á'išo, toto [mé] vítězství je za to [tvé] v onom závodě!‘**“ (As-Silsila as-sahíh)

Odhalovat manželská tajemství nebo mluvit o tom, co se v soukromí odehrává mezi manželem a jeho manželkou, je přísně zakázáno. Prorok (s) řekl:

„Největší zrady v den zmrtvýchvstání se dopustil muž, který se přiblížil ke své manželce a ona se přiblížila k němu... on naplnil svou touhu a poté lidem vyprávěl, co s ní dělal.“ (Muslim)

K udržování manželského života a ochraně rodiny islám stanovil určitá práva, která mají manželé vůči sobě navzájem.

Práva manželky vůči manželovi

Pro objasnění práv manželky v islámu stačí uvést některé koránské verše a Prorokovy výroky.

Alláh (*) říká:

{A zacházejte s nimi podle zvyklostí uznaných! Jestliže k nim cítíte odpor, je možné, že cítíte odpor k něčemu, do čeho Bůh vložil velké dobro.} (4:19)

Alláh (*) říká:

{A ony mají pro sebe stejné právo jako oni podle zvyklosti, nicméně muži jsou [v odpovědnosti] o stupeň výše – a Bůh je mocný, moudrý.} (2:228)

Prorok (s) řekl:

„Nejlepší z vás jsou ti, kdo jsou nejlepší ke své rodině.“ (Ibn Mádža)

Podle Hakíma ibn Mu'áwija al-Qušajrího jeho otec řekl:

„Posle Alláhův, jaké právo mají vůči nám naše manželky?“ On řekl: „Živit a šatit ji tak, jak se sám živí a šatí. Nebýt ji přes tvář a neříkat jí zlé a ošklivé věci. Měl by se od ní jen odvrátit v posteli [a neposílat ji pryč z domu.]“ (Abú Dawúd)

Prorok (s) řekl:

„Nejúplnějšími věřícími jsou ti s nejlepšími způsoby a nejlepší z vás jsou ti, kdo jsou nejlepší ke své rodině.“ (Ibn Hibbán)

Prorok (s) řekl:

„Obávejte se Alláha a buďte Ho dbalí ohledně žen. Vzali jste si je s právem od Alláha a přiblížili se k nim na základě Alláhových slov¹⁴. Ona by neměla vpustit do domu nikoho, kdo se vám nelíbí, ať muže či ženu, a pokud to udělá, pak ji bijte [lehce, aniž by se jí ublížilo]. A ony mají práva [vůči svým manželům, na úhradu životních nákladů] podobná těm [co mají manželé na jejich poslušnost a úctu] vůči nim, v rozumné míře.“ (Muslim)

Prorok (s) řekl:

14 Alláhova slova zde označují verš, ve kterém Alláh (*) říká: {... berte si za manželky ženy takové, které jsou vám příjemné, dvě, tři i čtyři.} (4:3)

„Věřící by neměl úplně nenávidět věřící ženu, protože když nenávidí některou její vlastnost, jiná [vlastnost] by se mu mohla líbit.“ (Muslim)

Dokonalost náleží pouze a jedině Alláhovi.

Práva manžela vůči manželce

Alláh říká o zbožných manželkách:

{A ctnostné ženy jsou pokorně oddány a střeží skryté kvůli tomu, co Bůh nařídil střežit.} (4:34)

Á'isha, necht' je s ní Alláh spokojen, řekla:

„Zeptala jsem se Alláhova posla (s): ‚Čí právo vůči ženě je největší?‘ On řekl: ‚Právo jejího manžela.‘ Poté jsem se zeptala: ‚Čí právo je největší vůči muži?‘ On řekl: ‚Jeho matky.‘“ (Hákim)

Husajn ibn Muhsin vyprávěl, že mu jeho teta z otcovy strany řekla:

„Šla jsem za Alláhovým poslem (s), abych se ho zeptala na nějakou záležitost. Poté se mě zeptal: **„Máš manžela?“** Odpověděla jsem, že ano. On (s) se zeptal: **„Jak se k němu chováš?“** Odpověděla jsem: ‚Sloužím mu, jak nejlépe dovedu, až již nemohu.‘ On (s) řekl: **„Starej se o něho, protože je buď tvým [prostředkem dosažení] ráje nebo pekla.“**“ (Hákim)

Prorok (s) řekl:

„Pokud žena vykonává pět denních modliteb, drží půst v měsíci ramadánu, je ctnostná a střeží se a poslouchá svého manžela, bude si moci vybrat, kterou branou vstoupí do ráje.“ (Ibn Hibbán)

Mu'ádh ibn Džabal (x) vyprávěl, že cestoval do Aš-Šámu a viděl křesťany, jak padají na tvář před svými kněžími a duchovními. A viděl židy, jak padají na tvář před svými rabíny a učenci. Zeptal se jich: „Proč to děláte?“ Oni řekli: „Toto je pozdrav náležející prorokům.“ On řekl: „Náš prorok je více hoden této cti!“ Prorok (s) poté řekl:

„Oni si vymysleli lži proti svým prorokům, tak jako změnili jejich knihy. Kdybych měl komukoliv přikázat před někým padnout na tvář, žádal bych ženu, aby padla na tvář před svým manželem kvůli velkému právu, které mu dluží. Žena nepocítí sladkost víry, pokud nenaplní právo svého manžela.“ (Hákim)

Rozvod v islámu

Islám považuje manželství za požehnaný stav a z toho důvodu se snaží posilovat vztah mezi manželi. Alláh popisuje manželský svazek jako „pevný závazek.“ Říká:

{A jak byste jí to mohli vzít, když jste byli jeden s druhým úzce svázáni a ony od vás již přijaly závazek pevný?} (4:21)

Podobnou myšlenku vyjadřují také tato Prorokova (s) slova:

„Za jednoho z nás není považován ten, kdo obrátí ženu či otrokyni proti jejímu manželovi či pánovi.“ (Sahíh adž-Džámi' as-Saghír)

I když je manželství v islámu požehnané a posvátné, rozvod je povolený. Následující Prorokův (s) výrok je známý, avšak je slabý:

„Nejnenáviděnější povolenou věcí u Alláha je rozvod.“ (Hákim)

Rozhodující je, že Alláh říká:

{Jestliže se však rozhodnou pro rozvod, vždyť Bůh je věru slyšící, vševědoucí.} (2:227).

Když manželské soužití nemůže pokračovat, možností je rozvod, protože se tím zabrání šíření zla ve společnosti, jako když manžel podvádí manželku a naopak, nesprávně se připisují potomci a narušuje se dědictví. Rozvod je vymezen pravidly, aby ho nerozumní nemohli zneužívat. Podle učenců rozvod podléhá těmto pravidlům:

1. **Wádžib (povinný):**

a) Když se dva rozhodci (jeden z manželčiny rodiny a druhý z manželovy rodiny) shodnou, že by se manželé měli rozvést. Alláh (*) říká:

{A obáváte-li se rozvratu mezi oběma, povolejte rozhodčího z jeho rodiny a rozhodčího z její rodiny. A přejí-li si oba manželé usmíření, Bůh mezi nimi zařídí shodu, neboť Bůh je vševědoucí a dobře zpraven.} (4:35)

b) Když se manželka neřídí islámským učením, nebo není počestná. Toto se vztahuje také na manžela: manželka by měla usilovat o odluku od svého manžela, pokud se manžel neřídí islámským učením, nebo není počestný.

c) Pokud manžel přísahal, že nebude mít pohlavní styk se svou manželkou, a nepřiblížil se k ní po více než čtyři měsíce. Alláh (*) říká:

{Těm, kteří přísahají, že rozvedou se se svými ženami, těm určena je lhůta čekací čtyř měsíců. Jestliže však odvolají přísahu svou, vždyť Bůh je odpouštějící, slitovný.} (2:226)

Ibn Umar (x) řekl: „Když toto období skončí, pak si manžel manželku dobrým způsobem podrží, nebo se s ní rozvede, jak Alláh přikázal.“ (Bucháří)

2. ***Makrúh (zavrženíhodný):***

Toto je případ, kdy se muž rozvede s manželkou bezdůvodně. O toto usiluje Iblís, nechť ho Alláh prokleje. Prorok (s) řekl:

„Iblís [Satan] umístil svůj trůn na vodu a vysílá svá vojska. Nejbližší je mu ten, kdo člověku chystá zkoušky a pokouší ho. Takového si k sobě přiblíží [jako uznání za to, co udělal.] Jeden ze Satanova vojska předstoupí a podá zprávu o tom [zlu], co udělal. Satan na to řekne: ‚Nic jsi neudělal!‘ Poté předstoupí jiný z jeho vojska a podá zprávu: ‚Nenechal jsem toho muže, dokud jsem ho neodloučil od jeho manželky.‘ Satan ho k sobě přiblíží [jako poctu] a řekne: ‚Ano, tak. To jsi ty [kdo si zaslouží poctu.].‘“ (Muslim)

3. ***Mubáh (povolený):***

Rozvod je povolený, pokud má manželka špatný charakter, i když by s ní manžel měl mít trpělivost, pokud spolu mají dítě.

4. ***Harám (zakázaný):***

Rozvod je zakázaný, pokud se manžel rozvede s manželkou v době menstruace, nebo když je čistá poté, co s ní měl pohlavní styk. Muž se také nesmí s manželkou rozvést pronesením tří rozvodů najednou. Alláh (*) říká:

{Proroku! Rozvádíte-li se se svými ženami, tedy se s nimi rozved'te v ustanovené pro ně lhůtě a počítejte přesně dny čekací lhůty a bojte se Boha, Pána svého!} (65:1)

Ibn Umar (x) se s manželkou rozvedl, když měla menstruaci, a Umar (x) se na to zeptal Proroka (s). Prorok (s) řekl:

„Přikaz mu, aby si ji vzal zpátky, dokud se neočistí [po menstruaci] a poté ať čeká, až dostane další menstruaci a opět se očistí. Tehdy, pokud si ji bude chtít podržet, může. A pokud se s ní bude chtít rozvést, může se s ní rozvést předtím, než by s ní měl pohlavní styk. A toto je 'idda [čekací lhůta], kterou Alláh určil pro rozvádějící se ženu.“ (Bucháří)

Chul'a v islámu

Pokud manželské soužití nevychází z lásky, souladu a přátelství mezi manželem a manželkou, nastává utrpení a zmar. V takových případech islám manžele nabádá k trpělivosti. Alláh (*) říká:

{A zacházejte s nimi podle zvyklostí uznaných! Jestliže k nim cítíte odpor, je možné, že cítíte odpor k něčemu, do čeho Bůh vložil velké dobro.} (4:19)

Pokud se situace stane nesnesitelnou a manžel nemůže svou manželku vystát, může se s ní rozvést. Když svého manžela nemůže vystát manželka, má právo požádat o *chul'u* (ukončení manželství na žádost manželky; také se nazývá „okamžitým rozvodem.“) V takovém případě musí manželovi vrátit věno (*mahr*), které od něho dostala, čímž manželství končí. Tímto islám činí zadost spravedlnosti, protože manžel dal manželce věno (*mahr*) a staral se o všechny náklady spojené s manželstvím. Alláh (*) říká:

{Není vám [mužům] dovoleno vzít nic z toho, co jste jí [manželce] dali [jako věno], leda že oba se obáváte, že nedodržíte omezení Bohem daná. Jestliže se obáváte, že nedodržíte omezení Bohem daná, tedy nebude pro žádného z obou vás hříchem, jestliže žena se vykoupe [vrátí manželovi věno a tím přistoupí k okamžitému rozvodu - *chul'e*].} (2:229)

Ibn Abbás (x) vyprávěl, že za Prorokem (s) přišla manželka Thábita ibn Qajse a řekla: „Posle Alláhův, neviním Thábita z vad v charakteru či v náboženství, avšak jako muslimka bych se nechtěla chovat neislámsky [pokud bych s ním zůstala].“ Na to jí Alláhův posel (s) řekl: „**Vrátíš zahradu, kterou ti manžel dal [jako věno]?**“ Ona řekla: „Ano.“ Poté Prorok (s) řekl Thábitovi: „**Thábite, přijmi svou zahradu a hned se s ní rozved'**.“ (Bucharí)

V tomto je cílem islámu ochránit čest lidí a společnost před zlem. Pokud žena zůstává s mužem, kterého nechce (nebo nesnáší), nebo když muž zůstává se ženou, kterou nechce, může to vést k tomu, že se jeden z nich dopustí zakázaného, obzvlášť když nemají silnou islámskou víru, která by jim v páchání zakázaného zabránila. Alláh (*) říká:

{Jestliže se oba manželé rozvedou, Bůh je oba obohatí ze Své hojnosti a Bůh je pln hojnosti, moudrý.} (4:130)

Důsledky sexuální svobody

Islám zakázal smilstvo, které patří mezi nejtěžší hříchy, a zakázal také vše, co k němu vede. Sajjid Qutb, necht' je k němu Alláh milosrdný, napsal:¹⁵

„Islám se snaží vymýtit čistě zvířecí sexuální chování, kdy se nerozlišuje mezi jednotlivci. Snaží se ustavit stabilní rodinu, ne vztah, který končí po prvotním sexuálním sblížení. Také se snaží ustanovit vztahy mezi pohlavími na základě lidských citů a emocí; vztah, ve kterém se manželé sblíží na úrovni srdce, citů i těla. Žijí své životy společně, mají podobné naděje a snášejí podobné bolesti a společně se dívají do budoucnosti. V této atmosféře vyrůstá nová generace, v péči obou rodičů a vhodným způsobem.

V souvislosti s tím je v islámu těžký trest za smilstvo, které je popsáno jako zvířecí úpadek, jímž se smazává [výše uvedený] smysl a cíle a člověk tím klesá na úroveň zvířete... nebude rozlišovat mezi jednou ženou a druhou ženou a žena nebude rozlišovat mezi jedním mužem a druhým mužem. Člověk se nestará o nic jiného, než jak ukojit svou sexuální touhu. I když rozlišuje mezi jednotlivými ženami, z takového vztahu stejně nevzejde žádné dobro a nelze mu důvěřovat či svěřit úkol pracovat na zlepšení [svého národa]; nepřinese ani potomky, ani skutečné city. Skutečné city mají trvalý účinek, a toto je rozdíl mezi touhami, vášněmi a skutečnými city. Mnozí mezi těmito dvěma kategoriemi nevidí rozdíl a jsou v tomto ohledu zmateni. Co mnozí považují za cit, je ve skutečnosti zvířecí vášně! Islám člověku nebrání vyjadřovat jeho přirozené emoce, ani to nepovažuje za nízké chování. Islám je pouze usměrňuje, očišťuje a pozvedá nad zvířecí choutky. Smilstvo, a obzvlášť promiskuita, nepřináší žádné takové hodnoty a je vzdáleno všem citům, etickému chování, sounáležitosti a vztahu. Islám považuje promiskuitu za nejodpornější chování v lidském společenství. Člověk se tím poníží a dostává na úroveň zvířete. Přitom i mnohá zvířata mají slušný a uspořádaný společenský život, bez problémů, které v některých společnostech přináší promiskuita.“

Mezi problémy, které přináší rozšíření smilstva ve společnosti, patří třeba:

• **Šíření závažných nemocí**, které neškodí jen jednotlivci, ale celé společnosti. Alláh (*) říká:

{A nepřibližujte se k cizoložství¹⁶, neboť to ohavnost je i špatná cesta.} (17:32)

Alláhův posel (s) řekl:

„Muhádžirové, utíkám se k Alláhovi, abyste nebyli svědky, či nebyli zkoušeni pěti:

¹⁵ Fí zilál al-Qur'án (Ve stínu Koránu).

¹⁶ Arabský výraz *ziná'* znamená jakýkoliv pohlavní styk mezi mužem a ženou, kteří nejsou sezdáni, označuje tedy jak cizoložství, tak smilstvo.

Když se mezi lidmi stane zjevným nepovolený sex, rozšíří se do té doby neznámé nemoci.

Když budou lidé šdit při prodeji váženého zboží, budou potrestáni hladem a suchem, omezenou obživou a vládcem, který je bude utlačovat.

Když budou lidé bránit v dávání zakátu, bude jim odepřen déšť; a kdyby nebylo zvířat, nedostali by žádný déšť.

Když nějaký lid poruší přísahu Alláhovi a Jeho poslu (s), vnější nepřátelé nad ním získají vrch a vezmou něco z toho, čemu dříve vládl.

Pokud vládci nevládnou podle Alláhovy knihy, jejich úsilí pohltní vzájemné boje a spory.“ (Hákim)

Páchání zla člověka zbavuje jeho cti a hrdosti a snižuje ho na úroveň zvířete, jehož cílem je naplňování tuh. Postihne ho chudoba, protože své peníze utrací za uspokojování svého nepovoleného chtíče a choutek. Ve výsledku v tomto životě pocítuje výčitky a na onom světě ho čeká trest v ohni. Také si tím zkracuje život, protože páchání tohoto zla je nezdravé a přináší nemoci, na které může i zemřít.

- **Nemanželské děti.** Jejich počet ve společnosti roste a těmto dětem schází potřebná péče a dohled obou milujících rodičů. V důsledku toho se těmto dětem v jejich životě nedostává přiměřeného směřování. Nikdo kromě vlastních rodičů nemůže dítěti poskytnout upřímné, pravdivé a smysluplné vedení a tyto děti pak vyrostou s pohrdavým vztahem ke společnosti. Anna Freudová ve své knize Děti bez rodin (Infants Without Families) popisuje psychické poruchy, které psychiatři mohou napravit jen s velkými obtížemi.

- **Psychické poruchy.** Nepovolené sexuální vztahy vedou k mnoha psychickým poruchám a duševním nemocem. U lidí, kteří navazují a udržují takovéto nepovolené vztahy, se objevuje neklid, komplex méněcennosti, pocity viny a chybí životní štěstí a spokojenost. Alláh (*) říká:

{A patří k Jeho znamením, že vám z vás samých manželky stvořil, abyste u nich klid našli. A vložil mezi vás lásku a dobro – a věru jsou v tom znamení pro lidi přemýšlivé.} (30:21)

- **Sexuální rozvolněnost** vede k morálnímu zmatku ve společnosti. Je obecně přijímaným faktem, že lidé k páchání zla potřebují peníze – peníze člověku umožňují dopřát si různé radosti a zážitky. Tedy pokud tomu, kdo se dopouští zakázaných rozkoší, chybí

potřebné prostředky, může se dopouštět všemožných zločinů, jen aby se uspokojil. Takoví lidé mohou krást, podvádět, zneužívat, znásilňovat, lhát či uplácet, pokud tím dosáhnou svého. Nezajímá je, jak prostředky získají, i když to je na úkor jiných.

• **Alláhův trest** dopadne na ty společnosti, kde je rozšířené cizoložství a smilstvo. Prorok (s) řekl:

„Má obec na tom bude dobře, dokud se ve společnosti viditelně neobjeví nemanželské děti. Když to nastane, Alláhův trest bude blízký.“ (Ahmad a Sahíh at-Targhíb wat-Tarhíb)

Závěr

Doufáme, že tato publikace o sexu z islámského pohledu napomůže k objasnění této důležité oblasti lidského života. Islám tuto lidskou potřebu usměrňuje a natolik povyšuje, že se považuje za skutek uctívání, za který bude muslim odměněn. Také doufáme, že zde obsažené informace povedou k lepšímu pochopení islámu jako takového, protože islám se vztahuje na vše, co muslim dělá v osobním i veřejném životě. Pokud se muslim upřímně snaží o Alláhovu odměnu, jeho odměna neskončí s koncem života, ale bude odměněn také po smrti. Prorok (s) řekl:

„Když Adamův syn zemře, jeho skutky skončí, s výjimkou tří zdrojů: pokračující charita, přínosné vědění [které po sobě zanechal], nebo zbožné dítě, které za něho prosí Alláha.“ (Muslim)

Prorok (s) také řekl:

„Kdokoliv volá lidi ke [správnému] vedení, dostane odměnu podobnou odměně těch, kdo ho následují, zatímco jejich odměna se tím nesníží. Kdokoliv volá lidi ke zlu, ponese toho hřích a hřích podobný hříchu těch, kdo ho v tomto zlu následovali, aniž by se tím jejich hřích zmenšil.“ (Muslim)

Důkaz, že se islám zabývá všemi oblastmi života, ať se zdají být sebebezvýznamnějšími, najdeme v tomto výroku Salmána (x):

Modláři řekli: „Vidíme, že váš společník [tj. Alláhův posel (s)] vás učí dokonce i to, jak konat potřebu!“ Salmán řekl: „Ano, zajisté, zakazuje nám používat pravou ruku k očištění a [během konání potřeby] být čelem ke *qible*. Také nám k očišťování zakazuje používat kosti a trus. A řekl: **„Ať se nikdo neočišťuje méně než třemi kameny.“** (Muslim)

Jak je islám úžasné náboženství! Člověku poskytuje vedení ve všech životních etapách a dává řád všem jeho záležitostem. Náboženství s takovými vlastnostmi by všichni muslimové měli dodržovat a ve všem se jím řídit. Měli by k němu vyzývat ostatní lidi, aby i oni dosáhli životního naplnění.

Nemuslimové by se měli s islámem nezaujatě a bez předsudků seznámit. Měli by se dozvědět o jeho hodnotách a zásadách. Islám přináší dobro, zbavuje společnost všeho zla a přináší odpovědi na všechny problémy, se kterými se dnes lidstvo potýká. Avšak mnozí muslimové se islámskými zásadami neřídí a jeho učení nedodržují, protože se v bezohledné honbě za osobním ziskem bez zábran oddávají svým touhám a rozmarům.

الحمد لله رب العالمين

وصل اللهم على زينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

*Všechna chvála patří pouze Alláhovi, pánu všech světů.
Nechť Alláh žehná Svému Prorokovi a ochrání ho a jeho
rodinu před vším zlem.*

www.islamland.com

